

Adhurimi Eukaristik

E Diela e XIX Gjatë Vitit “A”

Zemër, jam unë, mos kini frikë!

“O Zot i gjithëpushtetshëm, që drejton gjithë krijimin, forcoje besimin tonë dhe ban që të të shohim të pranishëm në çdo ngjarje të jetës dhe të historisë tonë, që të mund të përballojmë me qetësi të zemrës çdo provë dhe të ecim së bashku me Krishtin drejtë pages.”

Katedralja e shën Palit - Tiranë

**NË EMËN TË ATIT, E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJTË.
AMEN.**

Bashkësia e krishtenë jeton në vazhdimësi një jetë të tundueme dhe të mundimshme e cila krijohet prej anmiqësive të mbrendshme dhe të jashtme. Jam plotësisht i bindun se vetëm me forcën e saj që ajo ka nuk do të mundet kurrë për me e çue deri në fund me sukses rrugëtimin e saj. Por Jezusi i ringjallun asht i pranishëm përherë në mesin e kësaj bashkësie: edhe pse i padukshëm, Ai asht përherë i pranishëm. Në jetën e saj Kisha e përjeton sërish shtegtimin e Daljes. Besimi i kësaj Kishe, ashtu sikurse besimi i Pjetrit, gjendet në një provë të vazhdueshme, por na jena të sigurt se dora e Mësuesit asht gjithmonë e shtrime për me e ndihmue. Jezusi, me praninë e tij, i ban të mujtun Kishës fitoren përmbi forcat e së keqes duke i dhanë sigurinë e plotë në provat e jetës, por kërkon si kusht për me mbërrijtë në këtë, **BESIMIN E PLOTË PA AS MA TË VOGLIN DYSHIM**. Vetëm feja (besimi) fiton, besimi i të krishtenit që asht i sigurt se asht në udhëtim drejt Jezusit të Ringjallun, në mesin e stuhisë së jetës. Duhet një besim sikurse e kishte ndonjëherë edhe shën Pjetri, besim i cili të shtyn me shkue shumë larg, me e lanë mas shpinet sigurinë që të jep toka dhe me lundrue deri në mes të detit.

Alleluia, alleluia.

“ Unë shpresoj, o Zot. Shpirti i jem shpreson duke e pritë Fjalën tande.”

Alleluia, alleluia.

+ Prej Ungjillit sipas shën Mateut: (Mt 14,22-33)

Në atë kohë, pasi turma qe ushqyer me bukë, aty për aty Jezusi u urdhëroi nxënësve të hyjnë në barkë e të kalojnë para tij në anën tjetër derisa ai ta shpërndajë popullin. Jezusi, si e nisi popullin, u ngjiti vetëm në mal për t'u lutur. Ishte bërë natë e ai ende gjendej aty vetëm.

Barka, që tashmë ishte shumë stadje larg tokës, përplasej prej valësh, sepse frynte era e kundërt. Në rojën e katërt të natës erdhi Jezusi tek ata duke ecur përmbi det. Kur nxënësit e hetuan duke ecur përmbi det, u frikësuan e thanë: “Diçka po na shtihet!” e prej frikës bërtitën. Por, menjëherë Jezusi u tha:

“Zemër, jam unë, mos kini frikë!”

Pjetri përgjigji: “Zotëri, nëse je ti, më urdhëro të vij te ti përmbi ujë!”

“Eja!” - i tha.

Atëherë Pjetri zbriti nga barka e po ecte nëpër ujë për të shkuar te Jezusi. Porse, kur e pa erën e fortë, u frikësua, filloi të humbasë në ujë dhe bërtiti: “Më shpëto, o Zot!”

Jezusi përnjëherë shtriu dorën, e kapi dhe i tha: “Fe pakët! Përse dyshove!”

Kur hynë në barkë, pushoi era. Ata që ishin në barkë u përkulën me nderim para tij e thanë: “Me të vërtetë je Biri i Hyjit!”

Fjala e Zotit.

Heshtje e shkurtë meditimit...

Jezusi «u ngjit në mal, në një vend të vetmuem për me u lutë». Sigurisht uroj ta kena kuptue dhe ta ndjemë nevojën e një kohe lutjeje në jetën tonë si gja të domosdoshme, edhe në kjoftë se e shohim thjeshtë si moment paqeje dhe shkëputjeje prej lodhjes së përditshme. Sikur ta ndërthurnim jetën me lutjen do të ishte një prej mrekullive që mund t'ja dhuronim vetvetes tonë. Në këtë mënyrë do të mund t'i krijojmë një hapsinë edhe Zotit në jetën tonë, duke e pa gjithçka që jetojmë dhe përjetojmë si dhuratë të Zotit.

Ta lusim të gjithë bashkë Psalmin 84

**Përsëri e pëlqeve, o Zot, tokën tënde,
i riatdhesove të treturit e Jakobit.
Ia fale fajet popullit tënd,
i mbulove të gjitha mëkatet e tyre.**

**Na përtërij, o Hyj, Shëlbuesi ynë,
largoje zemërimin tënd prej nesh.
Na e trego, o Zot, mëshirën tënde
e na jep shëlbimin tënd!**

**Do të dëgjoj çka thotë Zoti Hyj,
ai premton paqe për popullin e vet,
për të dashurit e vet
e për ata që me gjithë zemër kthehen.**

**Shpëtimi i tij është afër atyre që e druajnë,
lavdia e tij do të banojë në vendin tonë.
Mëshira dhe e vërteta do të përpiqen,
drejtësia e paqja do të merren ngrykë.**

**E vërteta do të mbijë nga toka
e drejtësia do të shikojë prej qiellit.
Sepse Zoti ka për të dhënë çdo të mirë
edhe toka jonë do ta japë frytin e vet.
Drejtësia do t'i shkojë përpara
dhe do t'u tregojë udhën hapave të tij.**

Heshtje e shkurtë neditimit dhe kangë...

Në të dielën e ardhshme do të lexojmë pjesën e Ungjillit që sapo e niguem me veshët tanë dhe asht një pjesë e cila ka shumë për t'i thanë besimit të secilit prej nesh: Jezusi ecën përmbi det, ndërsa shën Pjetri don për me e imitue.

Kjo ngjarje vjen menjëherë mas shumimit të bukëve në shkretinë, mbasi Jezusin u jep urdhën nxanësve që hipin në barkë për me kalue në anën tjetër të liqenit.

Jezusi e len turmën e popullit dhe ngjitet në mal. Nuk don me e shfrytëzue suksesin e mrekullisë së shumimit të bukëve, dhe shën Gjoni na e shpjegon mirë motivin:

Turma e njerëzve, sapo pa se çka bani Jezusi don me e marrë me forcë dhe me e ba mbret, por Jezusi nuk don me kenë thjesht një mbret tokësor; Ai ka ardhë për me dhanë jetën e vet, dhe jo për me ushtrue pushtetin e vet (Gjn 6,14-15). Për këtë arsye edhe ngjitet në mal për me u lutë.

Ndërkohë barka në të cilën janë dishepujt asht në rrezik: janë duke u mbytë prej dallgëve të forta.

Edhe ne shpeshherë e ndjemë rrezikun në jetën tonë, dhe mund të na duket se Jezusi asht shumë larg, aq larg sa me mendue edhe se nuk ekziston. Për këtë arsye duhet fe e fortë, duhet fe e fortë për me besue se ai asht duke u lutë për ne dhe se ka me na e dhanë ndihmën e nevojshme në çastin e duhur.

Dhe në të vërtetë Ungjilli na thotë se afër mbarimit të natës, Jezusi mbrin te dishepujt duke ecë përmbi det.

Këtu kena të bajmë me një shfaqje teofanike, që na zbulon pushtetin e Jezusit i cili mundet me ba të pamundshmen në jetën tonë dhe në jetën e botës.

Në Librin e Daljes, populli Hebre e kishte kalue edhe ai detin në kambë, por duke ecë në tokë të thatë se Hyji kishte larguar ujin; Por këtu Jezusi ecën përmbi ujin e detit.

Asht e natyrshme se kur dishepujt e shohin, atëherë mbesin të habitun prej mrekullisë, dhe për këtë arsye duke mos e njoftë në të vërtetën e Tij, atëherë mendojnë se ka me kenë një fantazëm dhe fillojnë më bërtitë prej frikës.

Edhe kjo asht një situatë e cila përsëritet shpesh në jetën tonë si dishepuj të Jezu Krishtit. Shpeshherë Jezusi na duket si fantazëm në jetën tonë, na duket shpeshherë krejt i ndryshëm nga ai Krishti që ne njohim, e ndoshta edhe na tremb ndonjëherë.

Atëherë Jezusi i siguron dishepujt duke ju thanë:

«Kurajo, jam unë, mos kini frikë».

Asht si gjithmonë shën Pjetri, ai i cili në emnin e të gjithë ndjekëse të Krishtit në histori merr guximin dhe i drejton Krishtit pyetjen të cilën do t'ja kishte ba secili prej nesh:

«O Zot, në kjoftë se je ti, më urdhno që të vi drejt teje duke ecë përmbi ujë».

Shën Pjetri, mbas eksperiencave të shumta që ka pasë gjatë

kësaj kohet me Jezusin, në mënyrë instiktive e ndien nevojën e fortë me ndejtë me Krishtin pavarësisht situatës në të cilën gjendet Krishti, ka një mall kaq të madh për Krishtin sa që don me e shoqnue gjithkund.

Në këtë rast i kërkon që t'i japin mundësinë për me e shoqnue edhe duke ecë përmbi ujë. Jezusi e pranon kërkesën e tij:

«Eja!»

Shën Pjetri zbret prej barkës dhe fillon me ecë sipër ujit për me shkue drejt Krishtit.

Edhe kjo asht një tjetër situatë në të cilën mendoj se gjendena shpeshherë na të krishtenët. Janë pikërisht ato moment në të cilat marrim guximin për me realizue në jetën tonë disa iniciativa shumë bujare por dhe shpeshherë shumë të ekzagjerueme.

Kur angazhohena për me i ndihmue të varfnit, kur mendojmë me ndihmue të dobët apo me organizue diçka në nder të Zotit, kur mendojmë me ba gjana të jashtëzakonshme: Jezusi këto gjana i pëlqen dhe i aprovon.

Kur mendojmë këto gjana, që për botën janë të çuditshme, na jena duke ba të njajtën gja që ka ba edhe Jezusi: Jena duke provue për me ecë përmbi sipërfaqen e ujit. Por sapo fillojmë me i ba e kuptojmë dhe e ndijmë se gjendena në një situatë shpeshherë të çuditshme, jo shumë të natyrshme dhe pse jo edhe të rrezikshme.

Era asht shumë e fortë përreth shën Pjetrit dhe fillon me pasë frikë e normal që fillon edhe me u fundosë. Asht ky momenti kur i thërret Jezusit me za të naltë:

«O Zot, më shpëto!».

Menjëherë Jezusi ja shtrin dorën dhe i thotë: «Njeri fe pakët, pse dyshove? Unë të thashë: “Eja!”. Pra i pate të gjitha mundësitë për me ecë përmbi ujë pa pasë aspak frikë. Por të ka mungue besimi se mund ta bashe këtë gja, prandaj edhe fillove për me u fundosë. Në të vërtetë, ajo çka të mbanë në kambë asht besimi,

feja.».

Kur në jetën tonë ndërmarrim një iniciativë të madhe, dhe kur mendojmë se e kena pasë frymëzimin prej Zotit, atëherë duhet me besue shumë dhe me ruejtë fenë në të gjitha rrethanat që na krijohen gjatë punës, edhe kur na krijohen situata të pakuptimta.

Dhe në të vërtetë në kjoftë se do të mundena me e ruejt fenë, ne me siguri do të mundena me tejkalue edhe çdo vështirësi që të na dalin përpara.

Profeti Izaia ka thanë: «*Në kjoftë se nuk besoni, nuk do të jeni të qëndrueshëm*» (Iz 7,9); dhe «*Kush beson, nuk do të rrëzohet kurrë*» (Iz 28,16).

Vjen momenti kur Jezusi ngjitet në barkë dhe stuhia pushon.

Për një të krishtenë që asht bujar në zemrën e tij, kjo pjesë e Ungjillit asht shumë domethanëse.

Në kjoftë se jena të krishtenë mediokër dhe nuk do të ndërmarrim asnjë lloj iniciativet, nëse jetojmë një jetë vetëm për vete në mënyrë egoiste, atëherë pa merak se nuk do të ndeshena me asnjë vështirësi.

Por në kjoftë se jena bujarë dhe jetojmë një jetë edhe për të tjerët, atëherë sigurisht se kena me u gjetë në situata të vështira. Ungjilli na e thotë se kjo asht një gja normale.

Atëherë i mbetet secilit të zgjedhë, nëse don apo nuk don vështirësi në jetë për hatër të Ungjillit.

Unë tham se duhet të ecim përpara, mbasi ta kena lutë Zotin se a i don apo jo veprat tona, dhe duhet ta ruajmë besimin e fortë.

Zoti ka me na ndihmue: ndonjëherë edhe në mënyrë të mrekullueshme, pra më ndonjë mrekulli; por sidomos në çdo rast ka me na ndihmue aq sa kena nevojë prej tij. Dhe kështu, në këtë mënyrë kena me mujtë e me e realizue veprën e tij në botë.

Të lutemi të gjithë bashkë...

O Zot Jezus,
përballë teje që je Fjala e së vërtetës,
që je Dashuria që dhurohet,
ashtu si shën Pjetri po themi:
*“O Zot, te kush të shkojmë?
Ti i ke fjalët e jetës së pasosur”.*

O Zot Jezus,
ne të falënderojmë
sepse Fjala e Dashurisë tënde
është bërë për ne Trup i dhuruar mbi Kryq,
dhe është Trup i gjallë për ne
në Sakramendin e shejtë të Eukaristisë.

Bëj që takimi me Ty
në Misterin e heshtur të Pranisë Tënde,
të hyjë në zemrat tona
dhe të shkëlqejë në sytë tanë,
që të gjithë të bëhemi
shenjë e dukshme e dashurisë Tënde.

Bëj, o Zot Jezus,
që forca e Eukaristisë,
ta ngrohin vazhdimisht jetën tonë,
duke u shndërruar në ne
shenjtëri, ndershmëri dhe bujari.

Na bëj të dashur me të gjithë,
të aftë për miqësi të vërtetë dhe të singertë,
në mënyrë që shumë njerëz t'i tërheqi
bukuria e qëndrimit me ty.

Ardhtë mbretëria e Jote
dhe bota u shndërroftë në Eukaristi të gjallë. Amen.

Asht e mrekullueshme figura e këtij Jezusi i cili nuk i beson suksesit të mrekullisë për me dalë në dukje dhe me kërkue admirimin tonë, por thjesht ngjitet në mal për me shijue praninë e Atit dhe të Shpirtit Shejt.

Duke meditue në përgatitje të këtij meditimit kam mendue se sa shumë kena nevojë edhe na *“për me u ngjitë në mal”* sikurse Jezusi.

Unë mendoj se problem i madh i joni si Kishë, nuk asht se jena pak të krishtenë si numër, por pak të krishtenë si stil jetet. Sepse edhe na si dishepujt në barkë, rrezikojmë shpeshherë me e ngatërrue Jezusin me një fantazëm.

Besimtari i mirë nuk mundet me u knaqë vetëm thjeshtë me ndonjë ide të bukur që ka për Zotin, vetëm pse din ndonjë teori të bukur të mësueme në katekizëm, por duhet me ba eksperiencën e takimit me Mësuesin.

Atëherë, si mundena me ja ba me e kuptue se asht me të vërtetë Mësuesi? Këtë nuk do të mund ta gjejmë kurrë në kjoftë se nuk i kushtojmë kohë lutjes që asht qëndrimi në praninë e Tij, sikurse jena duke ba na në adhurimin e të Shejtnueshmit Sakramend.

Me këtë ndeje në adhurim edhe na jena si dishepujt në mal duke ndjekë gjurmët e Mësuesit!

Por *“ngjitjen në mal”* mundena me e ba:

- sa herë që futena në një Kishë vetëm pak minuta me u lutë;
- sa herë që ndezim një qiri;
- sa herë që puthim një kryq apo një fugure;
- sa herë që hapim Librin e Fjalës apo edhe fikum celularin;

- sa herë që lexojmë Ungjillin në mënyrë të vazhdueshme apo letrat e shën Palit;

- sa herë që i besojmë në duar e Zotit personat që i duam dhe ato që nuk i duam aq sa duhet;

- sa herë që lutena për ata që e kërkojnë Zotin, për ata që nuk e kërkojnë dhe për ata që nuk e kanë kërkuar kurrë.

- sa herë që vendosim me besim në duart e Tija të gjitha shqetësimet që e trishtojnë ditën tonë;

- sa herë që flasim me Të dhe i thojmë ndonjë gjë për personat e rëndësishëm të jetës tonë, për ata njerëz që nuk janë mirë dhe për ata që po kalojnë një moment të vështirë në jetën e tyre;

- sa herë që e falënderojmë për të gjitha të mirat që na i ka dhënë e me të cilat na e ka mbushë me gëzim dhe shpresë jetën tonë;

Në kjoftë se çdo ditë ja kushtojmë Zotit vetëm 10 minuta kohë, unë jam i sigurt se do të zbulojmë një shije të re të jetës së përditshme!

Të lutemi të gjithë bashkë...

**O Zot Jezus,
unë e di dhe jam i sigurt
se Ti je i kujdesshëm
për ta dëgjuar zërin e njerëzve
dhe të Kishës tënde,
zë i cili sjell në veshët e tu
mendimet tona të fshehta,
dëshirat tona të perealizuara,**

dialogun e fshehtë të zemrës sonë...
Ti e dëgjon kur një i ri të thotë të dua shumë;
Ti e dëgjon heshtjen e trishtuar të një nëne
fëmijën e së cilës e ka marrë droga;
Ti e dëgjon heshtjen e trishtuar të një gruaje,
që vuan mungesën e fëmijës që ja vranë me abort;
Ti e dëgjon heshtjen e trishtuar të një nëne
biri apo bija e së cilës nuk jeton si pasojë e dhunës;
Ti e dëgjon heshtjen e trishtuar të familjes
e cila vuan dhunën si pasojë e alkolit dhe bixhozit;
Ti e dëgjon heshtjen e trishtuar të zemrës
që vajton nga një sëmundje e pashërueshme;
Ti e dëgjon heshtjen e trishtuar të zemrës
që vuan për shkak të mëkatit;
Ti e dëgjon dëshirën e studiuesit
i cili gërmon për të mirën e përbashkët;
Dhe ti vjen gjatë “natës”, o Jezus,
për të na e forcuar besimin dhe shtuar fenë,
për të vendosur paqen në shpirtin tonë
dhe për të na mbështetur në iniciativat tona.
Ti je Dashuria dhe Shpresa,
siguria e jonë në mes të detit të jetës
dhe paqa jonë e sigurtë. Amen.

Heshtje e shkurtë neditimit dhe kangë...

Ati ynë...

Dy rrugë shtrohen përpara nesh: Të besojmë në vetveten ose të besojmë në Zotin? Si bij të kësaj kohe moderne asht ma e lehtë të besojmë ne vetvete sesa të besojmë në Zot. Shpeshherë kam frikë se na të krishtenët nuk ndihena as mëkatnorë të mëdhej dhe as fort të tërhjekun prej shejtnisë: kënaqena me mediokritetin tonë, dhe thjesht ndonjëherë edhe kena qejf me u dukë pak sikurse çka po bajmë. Kam frikë se jena shumë larg prej besimit të plotë, prej atij besimit i cili pa frikë na shtyn me e vu jetën tonë plotësisht në duart e Zotit duke e lanë veten që të drejtoheja prej Tij edhe nëpërmjet frikave dhe vështirësive që kena.

Asht shumë e vështirë shpeshherë me pasë durimin dhe me jetue me shpresën se edhe neve na vjen momenti me thirrë me të madhe sikurse apostujt: «*Me të vërtetë ti je Biri i Hyjit!*».

Zoti i udhëheqtë hapat tanë në atë besim i cili na ban që të jena një bashkësi famullitare e aftë për me u lutë dhe fitimtare përmbi frikën që kena mbrenda nesh dhe përballë botës.

Të lutemi të gjithë bashkë...

Lutje për thirrjet meshtarake

Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde, të kërkojmë o Zot:

“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.

Në lutjen tonë

Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.

Dhuroju të rinjve tanë,

një shpirt të hapur dhe plot guxim,

që ta pranojnë ftesën tënde.

Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
 dhe thirri për emër.
 Në sajë të hirit tënd le të jenë,
 të qetë, të lirë dhe të fortë;
 të lidhur me një dashuri të vetme, të pastër dhe
 besnike.
 Të jenë apostuj të devotshëm të Mbretërisë tënde,
 kundërshtarë të hipokrizisë
 dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.
 Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
 bashkë me të “thirrurit”
 të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;
 ata që në emrin tënd i ftojnë,
 i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
 Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
 dhe hapësira të denja
 në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
 Për seminaristët tanë të kërkojmë
 qëndresë në zgjedhjen e tyre:
 bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
 Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
 Ipeshkvin tonë dhe Meshtarët tanë
 - forcoji në punën e tyre apostolike,
 mbroji në ankthet e tyre,
 ruaji në vetminë e tyre,
 dhe forcoji në besnikëri.
 Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
 po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
 Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
 thirrjet meshtarake
 për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me ftyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndihmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre (Aleluja).
- Që në vetvete ka çdo shije (Aleluja).

Të lutemi: O Hyj, që në këtë sakramend të shëlbimit tonë na dhuron ambëlsinë e dashnisë tande, forcoje në ne për herë e më shumë dëshirën për të marrë pjesë në tryezën e amshueme në mbretninë tande. Nëpër Krishtin Zotin tonë.

Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Litanitë e Emnit të Zotit

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnuemja Nëna e Tenzot,

Virgjëra Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emri i Zojës Virgjër dhe Nënë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.

Kanga përfundimtare.